

דף הבית < אודות המכללה < פרסומי המכללה < כתב העת "בתנועה" < כרך ה' חוב' 1
(מאי, 1999) <

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

הסטטוס החברתי והמקצועי של המורים לחינוך גופני בארץ

במחקרים העוסקים במעמד החברתי של המורים בישראל ובעולם נערכת בדרך כלל השוואה בין יקרתם של המורים ומאפייניהם החברתיים ובין יקרתם ומאפייניהם החברתיים של בעלי מקצועות אחרים. במחקרים אחדים בישראל נמצא שהמורים מדורגים נמוך יותר מבעלי מקצועות אקדמיים אחרים במספר מדדים של מעמד חברתי, כגון ההכנסה והיקרה של העיסוק.

מאמר זה בא לבחון את הסטטוס החברתי של המורים לחינוך הגופני ושל מקצוע החינוך הגופני בישראל, בעזרת ניתוח תיאורטי מצד אחד, ובעזרת סקירה של ממצאי המחקר בישראל מן הצד האחר. מתוך התיאוריות העוסקות בסטטוס החברתי של תעסוקות שונות ומתוך ממצאי המחקרים השונים שנערכו בישראל על מורים לחינוך גופני ועל סטודנטים המתכשרים להוראת החינוך הגופני יש לשער, שהסטטוס החברתי של המורים לחינוך הגופני מוגדר פעמיים. ראשית, הם מורים, וזוכים לשכר המוענק למורים, וכנראה גם ליקרה החברתית שלה זוכים המורים. שנית, הם מורים לחינוך הגופני, ומידת היקרה שהם זוכים לה קשורה למידה שבה החברה הישראלית מעריכה את החשיבות של החינוך הגופני. במחקרים שונים שנערכו בישראל בעשור האחרון נמצא, שהרקע הסוציו-דמוגרפי של מורים לחינוך גופני נמוך מזה של מורים אחרים, והמעמד שלהם בתוך הארגון הבית ספרי הוא שולי יחסית. שוליות זו מתבטאת בכך שהם עובדים במשרות חלקיות יותר משאר המורים, נושאים תפקידים מעטים יותר (כגון חינוך כיתה, ריכוז שכבה, ריכוז חברתי), משתתפים פחות בתהליכי קבלת החלטות בבית הספר ובהשתלמויות מוסדיות.